

"achter glas"

hij was verleerd hoe of het was

om iemand diep te beminnen

daarom leefde hij achter glas

met een leeg stuk van binnen

mensen kwamen langs en soms

zwaaide er wel eens iemand

maar hij was bang dat hij iets doms

zou doen en inviteerde niemand

zo zou hij hebben doorgeleefd

als niet dat kind gekomen was

dat vrijmoedig maar niet onbeleefd

keek naar hem achter dat glas

de onschuld uit die grote ogen

raakten hem tot in zijn ziel

er was iets uit hem weggevoegen

dat nu weer op zijn plaats terug viel

hij verbrak de grens van het glas

dat hem van de wereld scheidde

en plots wist hij weer wat het was

wat naar het gevoel van liefde leidde

© oktober 2011, Alida, BasicPublishing.nl